

[Ellen Strange Petersen.]

kommuner, amtskommuner og private. Vi har også studset over denne paragraf, fordi det ikke er længere siden end i går, vi vedtog styrelsesloven, hvor det udtrykkelig siges i § 36, stk. 2, i kapitlet om amtsrådets funktioner, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om godkendelse af projekter til gymnasieskoler. Jeg vil også gerne spørge ministeren, om det ikke vil være rimeligt, at der i den lov, som vi taler om i dag, bliver en bemyndigelse til ministeren til at godkende projekter til nye gymnasieskoler af hensyn til planlægningen ud over landet, sådan at man sikrer sig en vis rimelig forsyning med gymnasier.

Et andet spørgsmål er det krævede minimumstal for elever i 1. og 2. realklasse på anerkendte private gymnasieskoler. Tallet er i lovforslaget sat til 16 elever pr. klasse, medens der i de private realskoler kræves 12 elever pr. klasse. Vi vil mene, at vilkårene bør være de samme i de to skoleformer.

Andre bemærkninger har jeg ikke i dag, men opgaven i udvalget bliver vel netop at kigge på, om der skulle være andre ting at rette til i forhold til de andre love. Jeg kan altså sige, at vi vil arbejde ihærdigt med lovforslaget.

Robert Christensen: Det foreliggende lovforslag er jo en konsekvens af andre love, og det kan vi simpelt hen tiltræde. Jeg vil gerne have lov at begynde med en lille bemærkning, som ligger mig på sinde. Jeg har opdaget, at dette ting i indeværende samling er begyndt at rationalisere meget stærkt, således at man ofte slår 2, 3, 4 love sammen i én; her er der jo også tale om; at ændringer til 3 forskellige love er samlet i ét lovforslag. Jeg er ikke sikker på, at det i fremtiden bliver særlig nemt for befolkningen, der skal bruge en ændring til gymnasieleven, at vide, at den skal findes under fritidsloven; vi kan måske også blive for rationelle i vort arbejde.

Jeg har et par bemærkninger vedrørende fritidsloven. Jeg ser nu, at § 33 foreslås ophævet. Det er den paragraf, hvori der står, at kommunerne træffer beslutning om godkendelse af interessegrupper for børn og unge. Nu ophæves den, og i styrelsesloven for skoler, som vi lige har vedtaget, står

der, at fritidskommissionen indstiller. Jeg vil gerne have at vide: betyder det, at kommunalbestyrelsens mulighed for at træffe endelig afgørelse nu forsvinder ud af loven? Det formoder jeg ikke er tilfældet.

Det foreslås også i et nyt stk. 6, til § 113, at der skal stilles pædagogisk medhjælp til rådighed for skoledirektøren. Jeg er ikke sikker på, om den bestemmelse i det hele taget er nødvendig. Mon ikke kommunalbestyrelserne selv kan afgøre, hvor meget og hvor lidt hjælp de embedsmænd, de ansætter, skal have? Det behøver vi nok ikke at beskæftige os med i lovgivning herinde.

Jeg kan ikke tilbageholde et suk; det er kommet et par gange før fra mig, men det må komme igen. I min gruppe er vi glade for de muligheder, der findes for uddannelse i fritiden af hele den danske befolkning, og vi erkender, at der er mange mennesker, som ikke fik den uddannelse, de gerne ville have, på det tidspunkt, hvor det var naturligt at få den, og at vi nu har givet dem en lov, hvorefter det er muligt. Men vi har et par gange før erklæret, at vi ikke er helt tilfredse med den måde, loven administreres på, den måde, hvorpå man skelner mellem aftenskole og interessegrupper. Det er stadig væk svært for os at forstå, at kortspil kan være et aftensskolefag, medens selvhjælp for kvinder ikke kan være det, men det er et administrativt spørgsmål.

Vedrørende ændringerne til loven om gymnasieskoler har jeg kun den bemærkning, at jeg ligesom de to foregående ordførere har studset over udtrykket, at disse skoler kan oprettes af kommuner. Men der er jo ingen grund til, at jeg kommer med argumenter; jeg kan henvise til de to foregående talere.

Til lovforslagets bestemmelser om HF-kursus har jeg ingen bemærkninger, og vi medvirker gerne i udvalget til gennemførelse af disse lovændringer.

Meta Ditzel: Som de foregående talere har sagt, drejer det sig her om lovændringer, der må vedtages som konsekvens af ændringer i vedtagne love. Jeg synes dog, der kan være grund til at fremhæve enkelte ting, bl. a. også nogle problemer, som medfører forbedringer.

En bestemmelse i fritidsloven f. eks. går ud på, at den pædagogiske bistand, som var tiltænkt ungdomsskolenævnet, der nu op-